

Весняне

Микола Скуба

Знову стан, сміх і знову промені,
А по-весняному гармошка знов —
Налила весни вина у кров мені
і жаги у кров.

Знаю сам, що я уже закоханий
Та не знаю хто вона така
і палахка серце в п'янім тьохканні
і чогось чека.

Серце, серце! Не згориш, не вигориш
Та огонь твій млосний і терпкий.
Гей, піду ж піду туди, де вихорам
і пісні й таким.

Завихрю і заіскрю ж як промені
Й може там... нежданую знайду —
...Налила весна вина у кров мені
і навіяла весняних дум.